

هدف اساسی اسلام

انی قد جئتكم بخیر الدنيا والآخرة :
من سعادت و خوشبختی دوجهان را برای شما آورده ام
«پیامبر اکرم (ص)»

درخانه خدیجه باتوی بزرگ قریش مجلس فوق العاده مهمی تشکیل شد؛ واين مجلس حد فاصلی بود که دنیای کهنه عرب را از دنیای تازه‌اش جدا نمی‌کرد، و در همین جلسه بود که هدف اساسی پیغمبر اسلام برای دنیای آن روز و امروز بشروشن گردید.

قبل از تشکیل این جلسه پیغمبر دارای فمایلی مخفی بود و اسلام هیچ گونه ظهور و بروز علمی نداشت؛ نبی اکرم از اوضاع فاسد و نظام اجتماعی محیط خود در نج فراوان می‌برد، و میل داشت تا هر چه زودتر دعوت خویش را علمی نموده و کار را یکسره کند، و بالاخره فرمان آسمانی «وانذر عشیرتک الاقرین» بدوران سه ساله فایلهای ذیر زمینی مسلمین خاتمه داد.

پیغمبر مأموریت یافت تا دعوت خود را علمی کند و بر نامه وسیع وجهانی خود را از خویشاوندان نزدیک خویش شروع نماید، با این مناسبت بعلی علیه السلام دستور داد تا مجلسی فراهم کند و آل هاشم را که از اقوام نزدیک حضرت شن بودند به همانی دعوت نماید، مدعوین که گمان می‌کردند بیک مهمانی خانوادگی می‌روند، یکی بعد از دیگری وارد شده و حتی ابو لهب آن مردیه دل و سنگین قلب اعراب هم آمده بودند؛ این مجلس مهманی خانوادگی کم کم قیافه عادی خود را از دست میداد، و مهمانان متوجه می‌شدند که این مجلس ظاهر آساده مطلب بسیار بزرگی در نهان دارد؛ واين در آن موقع بود که پیغمبر خود را آماده سخن می‌کرد؛ پیامبر اکرم نگاهی محبت آمیز بر اسر مجلس نشینان کرد؛ افتخار دور و درازی مفترض را احاطه نمود، شاید فکر می‌کرد از کجا چگونه سخن را شروع نماید، او میدانست که افکار بلند و آسمانیش باز اتفاق روحی شوندگان تناسب زیادی ندارد، این روحهای فرسوده؛ واين قلبهای پرازکینه و دشمنی؛ وبالاخره این مفترضهایی که با تار و پود آداب و رسوم غلط اجتماع پیوند کرده که جا می‌تواند خود را از زیر اینهمه پارهای سنگین رها نموده و دور از هرگونه تعصیبی

مقالات محمد گوش دهد؛ و علاوه شنوندگان سخنشن تنهای همین حضار مجلس نیستند، پیغمبر از درون حلقه این مجلس دورنمای وسیع بشریت را میدید، دورنمایی که هزاران فرآذونشیب در آن دیده میشد، پیغمبر در آن مجلس بود ولی دید حساس و نیرومندش مسیر اعصار و قرون آینده را میشکافت؛ آینده با تمام پیش فتها، تحولات، مکتبها و بالاخره آراء و عقائد گوناگونش در برآ بر محمد نمودار میشد، و هرچه در آن مسیر جلوتر میرفت وظیفه خود را سنگین تر و دشوارتر احساس مینمود، امر و زر و زاعلام برنامه اواست برنامه ایکه باید در طول تاریخ آینده که فقط خدا پایانش را می داند جهانی را رهبری نماید، او باید در همین مجلس تمام مقالات خود را در ابواب مختلف اعتقادی، اخلاقی و عملی در جملاتی کوتاه خلاصه کرده و روح برنامه خود را به بشریت ابلاغ نماید.

سخنشن آنجنان باید قرص و محکم و همه جانبه باشد که نه تنها عرب آن وزرا اداره کند بلکه از عهده اداره دنیای تسبیح کننده فضای کثۇنی نیز برآید، و در مقابل مکتبهای مختلف وایده ھولوژی ھای گوناگون دنیای امر و زنیز شکست نخورد؛ او باید دارای آنجنان هدف وسیع و دامنه داری باشد که دنیای امر و زراهم با تمام احتیاجات و نیازهای مندیها یش اداره کند، و راستش اینست که دنیای امروز نمی تواند بدون جهات اقتصادی و مادی خود را اداره کند

* * *

تعادل دو گفه زندگی- اصول ازندگی بشرداری دو گفه است: یکی گفه مادیت و اقتصاد، و دیگری گفه انسانیت و اخلاق و شرف و معنویت، آئینی که بتواند باطرحهای صحیح و عالی و مبتئی بر یک اصول قرص و محکمی جوابگوی این هر دو جهت باشد، و قابلیت از برای بقاء و دوام دارد، و هر مکتبی که قادریکی از این دو جهت باشد بدون تردید راه زوال و نیستی را می پیماید.

جامعه‌های انسانی همیشه در جز دوم داین دو جهت سیرمی کنندگاهی بیش از اندازه لازم بجهات مادی و دنیوی توجه نموده و در این موقع است که گفه فضیلت و اخلاق و معنویت در میانشان سبک می شود، و ذمانت هم ممکن است بطور کلی از جهات مادی چشم پوشیده و یکسره توجه خود را بشیون روحی و معنوی منعط سازند، و اصولاً مکتبهایی هم که درین ظهور کرده اند خالی از این نقیصه بزرگ و خطرناک نیستند؛ و هر یک از این افراد توپری طها درین جوامع مختلف نموده های ذنده و بارزی دارد.

مثلث دنیای کمونیزم بهمه چیز از پشت عینک اقتصاد نظر می کند و تمام شیون مختلف زندگی انسانها را بر طبق اصل اقتصاد توجیه می کند و بقدری در این راه جلو رفته اند که

حتی مذهب و از آن بالاتر مسئله خداشناسی راهم که یکی حقيقة ثابت علمی و مستقیماً ناشی از یک خواست واقعی و درونی است موالد شرائط خاص اقتصادی می‌دانند در این مکتب اخلاق و جهات معنوی و فضائل انسانی نمی‌توانند موقعیت لازم خویش را احراز نماید، و بطور کلی می‌توان گفت که دنیای امروزچه شرق و چه غرب دارای این منطق است، محور فعالیتها و پایه‌واساس زندگی مردم بروی پول و دلار گذارده شده، و در نتیجه کفه معنوی مردم فوق-العاده سبک شده است، و از آن طرف در پارهای اذکشورهای مشرق زمین می‌بینیم که دروح صوفیانه و از دنیا گذشتگی به قدری در آنها رسوخ کرده که حتی اصلترین احتیاجات مادی را هم در پوته فراموشی گذارده و چنین معتقد شده‌اند که هرچه تن و جهات مادی انسان در هم کوییده شود، جنبه معنوی و اخلاقیش تقویت می‌باشد و خیلی روش است که هیچیک از این دو منطق نمی‌تواند جوابگوی احتیاجات طبیعی انسان بوده باشد.

انسان همه‌اش خوددن و خواهیدن و پوشیدن و نوشیدن نیست؛ این‌جهات مادی بشر است، انسان در پشت این پرده مادی گوهربی دارد بنام انسانیت همان‌طور که انسان از نظر جنبه مادی خواهش‌ها و تمنیاتی دارد که جوابگوئی با آن لازم و ضروری است، از نظر گوهرب انسانیت خود این خواهش‌ها و تمنیاتی دارد که ناچار باید برآورده شود. و یک مکتب عالی آنچنان مکتبی است که با یک موافقه دقیق باین‌هر دوچهت برسد، کوچکترین نقشی در یک‌طرف موجب تباہی و فساد اجتماع خواهد شد

برای نموده کافیست بگوئیم که دنیای امروز از نظر مادی فوق العاده ترقی کرده، روزگاری بود که بشر قدرت اداره خود را نداشت؛ از ترس درندگان به شکاف گوهه‌ای بین غارها پنهان می‌پرورد، اما همین بشر امروز آنچنان ترقی کرده که برآمواج نعره زن دریا حکومت هیکنند؛ فضای رامسخ ساخته و قدرت‌های طبیعی را مهار نموده و بالاخره قدرت و سلطه خویش را بهمه جا کشانده است، ولی با کمال تأسف مشاهده می‌شود که در عین این قدرت عظیم بد بختی از درودی و ارجهان می‌بارد؛ اعصاب بشر در زیر بارهای سنگین زندگی ماشینی امروز خردشده لی انسان از کرباس به بهترین پارچه‌پشمی تبدیل شده، غذا یمان از یک‌نان و خورش ساده‌ای بزری گوورا گو واغذیه رنگین و متنوع کنونی رسیده است، کجاوه و پالکی را پشت سر گذارده و با قدرت صفت من که بهت آورده است را بزیر فرمان آورده‌ایم چرا غهای روغنی و نفتی ساقی جای خود را به برق داده است؛ چنین پیش‌بینی می‌شود که در پرتواین وسائل بهت آورزندگی بشر خیلی راحت‌تر و اطمینان بخش ترشود. بشریت انتظار داشت که در عصر برق و اتم و بالاخره صفت بزنندگی خوش و آسوده‌ای برسد؛ ولی می‌بینیم که نه تنها بزنندگی آسوده‌تری نرسیده‌ایم،

بلکه همان راحتی و آسایش سابق را هم از دست داده ایم . رمز مطلب کجا است ، چرا چنین شده ؟ در گوش اتومبیل راحت لمپده ایم وای دلمان در جوش و خروش است ، در بهترین کاخ زندگی می کنیم ولی قلبمان منظر ب پریشان است چرا چنین شده آیا تا کنون فکر کرده ایم ، دنیا بینای نظام علیت استوار شده ؟ هیچ حالت و حادثه ای بدون علت نیست ؟ علت اینه مه پریشانی و سرگردانی چیست چرا مردم در آتش بی اعتمادی می سوزند ، چرا هیچ کس سخن دیگری را باور ندارد ، چرا از یکدیگر این نیستیم ، چرا این چنین چنگال و دندان را برای دریدن یکدیگر تیز کرده ایم ، وضع بی اعتمادی ما با آنجار سیده که کاسب و تاجر بازار جرئت یک معامله نسیه راندارد ، واگر از یک قله منفعن تری نظری نموده و تمام جهان پسر را بنگیریم ؛ باید بگوییم : از کجا که همین اتم ، همین اتمی که باید در راه بپرسد وضع زندگی بشر بکارافتد ؟ روزی بمغز بشریت کوییده نشود و خانمانها بر پادندهد همان نظرور که بمغز من دم هیر و شیما کوییده شد ، این عدم اطمینانها چقدر بشریت را رنج می دهد ؛ و تاچه اندازه برای او گران تمام می شود ، میدانید چرا چنین وضعی پیش آمده ، رمز مطلب در سبک شدن کفه معنویت و فضیلت مردم است دنیا از نظر مادی خیلی جلو رفته ، ولی در قسمت معنویت و انسانیت پیشر وی قابل ملاحظه ای نموده است دنیا امر و ذهنی خواهد عینکی بجز عینک اقتصاد پیش بگذارد ، اگر بموازات این پیشر ویهای مادی در قسمت انسانیت هم جلو دفنه بودیم ، زندگی بعتر از این می داشتیم .

* * *

چگونه این راه طی شد ؟

پیغمبر اسلام که جهان را در پر تو فروغ روشنی پخش و حی مورد مطاعت قرار می داد ، خیلی خوب در کمی کرد که سعادت بشن باید در پر تو دو عامل تأمین شود ؛ یکی تأمین جهات مادی بشر و دیگر تأمین جهات معنوی او شاید عده ای کمان کنند که اصولاً دین یکی امر صدر صدمعنوی و مر بوط بجهان اخروی است ، و شاید هم عده ای اصرار داشته باشند که خطوط مر بوط بجهات معنوی دین را بر جسته تر و روشن تر نمایش دهند در صورتیکه مطلب غیر از این است ؛ دین با یکی چشم بجهات مادی بشر توجه کرده و با چشم دیگر جنبه معنوی اور ادیده است .

دین بر دو اصل استوار است ؛ یکی توجه دادن مردم بخدا وزنده کردن شئون فضیلت و معنویت دوم منظم نمودن زندگی مادی و دنیوی بشر ، و اصولاً می توان این دو اصل را خلاصه و فشرده ای از دستگاه وسیع دین مرافقی کرد .
اگذون به بینیم در آنروز که بناء است پیغمبرین بنام و هدف اساسی خود را در برابر اقوام

و خویشان نزدیک خود از یک طرف واقوام و ملل جهان از طرف دیگر؛ معرفی کند چه گفت و چگونه سخن راند

گفته‌یم که آن مجلس در خانه خدیجه تشکیل شد؛ تمام بزرگان آل هاشم آمده بودند؛ هیچ گمان نمی‌کردند که این مجلس آبستن حواشی بزرگ و سرمنشأ اهل‌باقی عظیم گردد؛ هیچ تصور نمی‌کردند که در این مجلس بر نامه‌ای اعلام شود که در طول تاریخ بشر موجب نجات ملیونها نقوص بشری گردد.

از خوردن غذا فارغ شدند، سفره برجایده شد؛ پیغمبر نگاهی پروردگار بهم‌مان خود کرد نگاهی که تا اعماق روح آنها نفوذ نمود؛ سکوتی بر مجلس سایه افکند؛ سکوتی که مقدمه‌گلله‌ها و شورها و هیجانها بود؛ وبالآخر پیغمبر سکوت را شکست و جمله تاریخی خود را که اساس دین و هدف نهائی آئینش بود برای حضاد مجلس بیان داشت.

او گفت:

«انی قد جئتكم بخير الدنيا والآخرة»

ای اقوام من، ای عمروها و عموزادگان من، و بالآخره ای بشریت، آنچه را که من آوردم ام آئینی است که دنیا و آخرت؛ شئون مادی و معنوی، ظاهر و باطن شمارادر بهترین طرز ممکن اداره می‌کند، و سعادت دنیا و آخرت را نصیب شامیسازد، و این بود آن هدف اساسی که پیغمبر در نخستین روز دعوت علنی خویش آنرا به بشریت اعلام فرمود.

از همه‌نشیان بد پیر هیز

حضرت امیر المؤمنان (ع) در وصیت‌نامه ای که برای فرزندشان محمد بن حنفیه نوشته‌ند فرمودند:

«همشین خوب بهترین بهره زندگی است، فرزند عزیزم با اهل خیر و صلاح مجالست کن تا از آنها شوی و از مجالست با بدان جداً اجتناب کن».

امام صادق (ع) می‌فرماید: «برای مؤمن شایسته نیست در مجلسی که در آن معصیت خدامیشود و قدرت بر جلو گیری از آن ندارد؛ پنشیند».

(وسائل جلد ۳)